

Tal dia com avui fa...

1 any

El TS decideix
El jutge Pablo Llarena comunica avui si allibera els vuit consellers, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, tots en presó provisional.

10 anys

ETA i el TGV
Els terroristes assassinen a Azpeitia un constructor de la línia del TGV basc. Vol aturar les obres tot i l'escassa resposta de les seves bases.

20 anys

Caos per la pluja
Una pluja intensa però no excepcional posa contra les cordes tota la xarxa de comunicacions de Barcelona i la franja costanera central.

Full de ruta

Emili Bella

Les ultradretes sumen

La ultradreta a les institucions ja hi era. Primer, dins del PP. Després, de Ciutadans. I ara, en forma de Vox. La novetat a Andalusia és que les ultradretes sumen després de quaranta anys de govern monocolor. És veritat que ara hi ha ultradretes més desacomplexades, ultradretes radicals (!), en sintonia amb les d'Europa: Alba Daurada a Grècia, Jobbik a Hongria, el PiS a Polònia, AfD a Alemanya, Marine Le Pen a l'Estat francès... El feixisme es treu la màscara, i el Parlament Europeu en rebrà les conseqüències com mai en les pròximes eleccions. L'eurofòbia es frega les mans davant del resultat andalús, un resultat que allunyarà l'avançament electoral espanyol, desbaratarà el superdiumenge amb què flirtejava Pedro Sánchez, si aquest vol guanyar temps per intentar evitar que les ultradretes sumin també al Congrés. Al final Ciutadans ha ensenyat a pescar els andalusos en la ultradreta.

Andalusia allunya l'avançament electoral espanyol, desbarata el superdiumenge si Sánchez vol guanyar temps per intentar evitar que les ultradretes sumin també al Congrés

A Andalusia diumenge va guanyar Steve Bannon, l'excap de campanya i exassessor del president dels Estats Units Donald Trump, que ha mantingut contacte amb la formació de Santiago Abascal, un partit que pretén il·legalitzar les forces independentistes i aplicar un altre 155 contra Catalunya. PP, PSOE, Cs i Vox, els partits del 155.

L'"adiós, Susanita, adiós", masclista, que cridaven a les seues taronja i de Vox recorda aquell "Pujol, enano, habla castellano", catalanòfob, de les celebracions electorals del PP. Aquella mateixa gent que cridava a por ellos contra els catalans ara diu a por ella, a por la presidenta andalusina, Susana Díaz, la que volia governar l'Estat.

I així celebra Espanya els quaranta anys de sacrosanta Constitució. Després del 2-D andalús, urgeix més, si això és possible, marxar d'Espanya. A Sánchez l'hauria d'esperonar a abordar el debat territorial, però ara en serà més reticent. Sempre hi ha una excusa o altra. Doncs que se'n vagi a celebrar el seu Consell de Ministres del dia 21 a Sevilla. Aquí no cal que vinguin. Què volen aquesta gent del 155?

Tribuna

David Bueno i Torrens. Professor i investigador de genètica i divulgador de la ciència

Sinèrgies i agnotologia

L'entorn natural, social, cultural i tecnològic es troba en un procés de canvi i transformació que requereix que fem front, individualment i col·lectiva, a una sèrie de reptes, que l'ONU ha recollit en els anomenats Objectius de Desenvolupament Sostenible. Sovint, però, el debat que ha de conduir a l'apoderament social es troba contaminat per idees falses que s'escampen ràpidament entre la població. Molt abans que es comencés a parlar de les *fake news*, l'any 1995 Robert Proctor, de la Universitat de Stanford, va encunyar el terme agnotologia (del grec *agnosis*, "desconeixement") per anomenar la branca del coneixement que estudia la introducció cultural d'ignorància o de dubte, a través de dades parcials, esbiaixades o tretes de context, una tàctica que es fa servir sovint per manipular la població.

FA UN PARELL DE SETMANES es va celebrar a Barcelona un congrés internacional molt inspirador, que vaig tenir el plaer de coordinar junt amb la filòsofa Marina Garcés i el catedràtic d'estadística Josep Casanovas, la International Conference on Hu-

manities and Higher Education: Generating Synergies between Science, Technology and Humanities. Promogut per la Global University Network for Innovation (GUNi), l'objectiu era discutir, amb la vista posada en els Objectius de Desenvolupament Sostenible i amb experts de tot el món procedents de diferents àrees de coneixement i de cultures diverses, sobre el paper transversal que han de tenir les humanitats en l'educació superior per a la formació integral de les persones, i també quina ha de ser la presència de la ciència i la tecnologia i dels seus mètodes de treball en els estudis humanístics. La GUNi és una

xarxa formada per més de 200 institucions d'educació superior de 78 països d'arreu del món, la presidència de la qual correspon a l'Associació Catalana d'Universitats Públiques. Un dels seus objectius és reflexionar sobre el paper de l'educació superior i animar les institucions implicades a redefinir el seu rol, per afavorir la transformació cap a una societat més crítica, justa i apoderada. És a dir, amb els mitjans i coneixements suficients per prendre decisions raonades i no condicionades per interessos particulars.

LA CONCLUSIÓ que vaig treure del congrés va ser clara: si no treballem plegats, cadascú des del seu camp d'expertesa i des del seu substrat cultural, però de manera sinèrgica amb els altres, els Objectius de Desenvolupament Sostenible seran paper mullat, en bona part perquè, amb visions excessivament parcials i fragmentades, la introducció d'ignorància o de dubte és molt més efectiva. A més, és en els territoris fronteres entre disciplines i entre cultures on sorgeixen les idees més innovadores, possiblement les úniques capaces de transformar el món en positiu.

“Si no treballem junts els Objectius de Desenvolupament Sostenible seran paper mullat”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Vaga de fam

■ Volia signar la meua solidaritat amb els presos polítics que fan vaga de fam i no he pogut. Com puc solidaritzar-me amb els que no mengen amb un plat d'escudella a taula? Cal fer alguna cosa més, no de solidaritat amb els presos, imprescindible, però també una denúncia contundent davant el Tribunal Constitucional. És fàcil dir-ho, però no sé com posar-m'hi. Algú té alguna idea?

PILAR PORCEL I OMAR
Sabadell (Vallès Occidental)

Canvi històric a Andalusia

■ Amb l'extrema dreta amenaçant fins i tot de formar govern, només un 58,65% dels andalusos han anat a votar. El resultat? Les dretes 59 i les esquerres 50. Les dretes guanyen a Andalusia. Les dretes guanyen a Andalusia per pri-

mera vegada en la història. Les dretes guanyen a Andalusia per primera vegada en la història gràcies a la irrupció de Vox. El panorama polític és esfereïdor. Cal preguntar-se per què tantes persones se senten identificades amb les idees de la ultradreta. Cal preguntar-se per què tantes persones van preferir abstenir-se. Cal preguntar-se què significa aquesta victòria per a l'Estat espanyol. Serà aquest el preludi del mapa polític que es configurarà a tot l'Estat?

BERTA MARTÍNEZ FONT
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)

Sanitat de quantitat o de qualitat

■ Acabem de veure una vaga de metges en què han demanat poder disposar de més temps per visitar els seus pacients. Sembla que han aconseguit un mínim de 12 minuts

per cada visita. Tanmateix, la sobrecàrrega del sistema impedeix als metges poder realitzar la seva feina com necessiten, no lligats al temps sinó al servei. Crec que el temps (quantitat) és incompatible amb la qualitat i, per tant, cal decidir. Però, què volem els ciutadans, qualitat o quantitat? Estem disposats a perdre cada vegada més la qualitat dels serveis sanitaris?

IRENE SALA MOYÀ
Barcelona

Podem culpar els mitjans de la nostra ignorància?

■ Avui dia podem afirmar que el que no està informat és perquè no vol. Si bé és cert que els mitjans de comunicació solen seguir una línia editorial marcada per la seva ideologia política, qualsevol ciutadà disposa de tot el que necessita per contrastar la informació que rep. Tot i això,

ara que internet ens ha donat el control de la informació que rebem, en comptes de buscar la seva optimització, hem optat per intentar abastar el major nombre de dades possible ignorant la seva qualitat i acomodatant-les als nostres ideals. Això està provocant una fragmentació de la societat. Hem deixat d'escoltar la diferència d'opinions i ara ens dediquem a autocomplaur-nos deixant arribar només la informació que s'ajusta a la nostra realitat, mentre menyspreem i marginem qualsevol dada que no estigui d'acord amb els nostres pensaments. I aquesta actitud ens converteix en ignorants, perquè ens creiem senyors de la veritat absoluta quan no som capaços de veure la realitat des de diferents punts de vista, tenint al nostre abast totes les eines necessàries per descobrir la veritat.

RICARD BADIELLA MALET
Trep (Pallars Jussà)